

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. ВАДИМА
ГЕТЬМАНА»

ІНСТРУКЦІЯ

№ 48

з безпеки життєдіяльності в побуті та по дорозі на роботу (з роботи)
для співробітників університету.

КИЇВ-2015

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. ВАДИМА
ГЕТЬМАНА»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ ректора ДВНЗ

“КНЕУ ім. В. Гетьмана”

Від “	19”	01	2015	№	21
“	26”	05	2016	№	411
“	”			№	
“	”			№	

ІНСТРУКЦІЯ

№ 48

з безпеки життєдіяльності в побуті та по дорозі на роботу (з роботи)
для співробітників університету

Відповідно до ст. 5 Закону України “Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення” громадяни зобов’язані:

- піклуватись про своє здоров’я і гігієнічне виховання своїх дітей, не шкодити здоров’ю інших громадян;
- брати участь у проведенні санітарних і протиепідемічних заходів;
- проходити обов’язкові медичні огляди та робити щеплення у передбачених законодавством випадках.

У відповідності до ст. 14 Закону України “Про дорожній рух” учасниками дорожнього руху є особи, які використовують автомобільні дороги, вулиці, залізничні переїзди або інші місця, призначені для пересування людей та перевезення вантажів за допомогою транспортних засобів.

До учасників дорожнього руху належать водії та пасажирки транспортних засобів, пішоходи, велосипедисти, погоничі тварин.

Учасники дорожнього руху зобов’язані:

- створювати безпечні умови для дорожнього руху.

Пішохід (ст. 17 Закону України “Про дорожній рух”), тобто особа, яка бере участь у дорожньому русі поза транспортними засобами і не виконує на дорозі будь-яку роботу зобов’язаний:

- рухатися по тротуарах, а в разі їх відсутності – по краю проїзної частини автомобільної дороги чи вулиці;
- перетинати проїзну частину автомобільної дороги, вулиці по пішохідних переходах, а в разі їх відсутності – на перехрестях по лінії тротуарів і узбіч;
- керуватися сигналами регулювальника та світлофора в місцях, де дорожній рух регулюється;
- не затримуватися і не зупинятися без необхідності на проїзній частині автомобільної дороги, вулиці і залізничному переїзді;
- не переходити проїзну частину автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів безпосередньо перед транспортними засобами, що наближаються, поза пішохідними переходами при наявності роздільної смуги, а також у місцях, де встановлені пішохідні чи дорожні огороження;
- утримуватися від переходу проїзної частини при наближенні транспортного засобу з включеним проблісковим маячком та спеціальним звуковим сигналом;
- не виходити на проїзну частину із-за нерухомого транспорту або іншої перешкоди, що обмежує видимість, не переконавшись у відсутності транспортних засобів, що наближаються.
- при необхідності пересікати проїзну частину в непозначеному для переходу місті, необхідно потурбуватися про свою безпеку;
- в усіх випадках необхідно зупинитись на краю тротуару або узбіччя, подивитись по сторонах та впевнитись у відсутності транспортних засобів.

Пасажир (ст. 18 Закону України “Про дорожній рух”), тобто особа, яка користується транспортним засобом, зобов’язаний:

- здійснювати посадку в транспортний засіб лише зі спеціального майданчика, а в разі його відсутності – з тротуару чи узбіччя;
- здійснювати посадку і висадку лише після повного припинення руху транспортного засобу;
- не відволікати увагу водія від керування транспортним засобом;
- чекати автобус, тролейбус, трамвай тільки на спеціальних посадочних площадках, а де їх немає – на тротуарах або узбіччях;
- стоячий трамвай необхідно обходити спереду на відстані 2-3 м, автобус і тролейбус – позаду.

Громадянин, пересуваючись по сходинках, на тротуарах, зобов’язаний бути обережним, уникати випадкового падіння, особливо під час ожеледиці, дощу.

Забороняється користуватись несправними електронагрівальними пристроями.

Вдома, при виконанні будь-якої роботи бути обережними – не ставати на край стільця, табурета.

При користуванні газовими плитами не відволікатися, особливо коли маєте справу з окропом та розігрітою сковородою чи каструлею.

При роботі на дачі слід пам’ятати:

- жінки мають підіймати до 10 кг вантажу на годину;

- підіймання і переміщення вантажів деякий час чи постійно тільки не більше за 7 кг.

Слід пам'ятати, що основними шкідливими та небезпечними факторами є:

- дія електроструму;
- підвищений шум;
- підвищена запиленість та загазованість;
- дія інфрачервоного та ультрафіолетового випромінювання;
- дія хімічних речовин;
- дія електромагнітних та електростатичних полів;
- робота без спецодягу та засобів індивідуального захисту;
- нервово-психічні (емоційні) перевантаження.

Слід обережно відноситися до вживання грибів.

Необхідно дотримуватись правил особистої гігієни – мити руки перед вживанням їжі.

Якщо відчуваєте недомогання – необхідно не приступати до будь-якої роботи, а також забороняється приступати до роботи в стані наркотичного або алкогольного сп'яніння.

Згідно ст. 6 Закону України “Про пожежну безпеку” кожен громадянин України зобов'язаний:

- виконувати правила пожежної безпеки, забезпечувати будівлі, що їм належать на правах особистої власності, первинними засобами пожежогашіння та протипожежним інвентарем;
- повідомляти пожежну охорону про виникнення пожежі та вживати заходів щодо її ліквідації.

При скоєнні нещасних випадків:

- необхідно одразу вжити заходів з надання першої долікарської допомоги та викликати швидку допомогу;
- повідомити про випадок керівників за місцем роботи;
- звернутись до травмпункту за наданням лікарської допомоги, взяти довідку, в котрій повинні бути вказані час та дата отримання травми;
- повідомити службу охорони праці університету про те, що сталося;
- для оплати листків непрацездатності мати при собі довідку з травмпункту;
- пам'ятати, що лікарняні оплачуються з дня травми.
- на ці дні видається довідка (листок непрацездатності) з травмпункту про тимчасову непрацездатність.

Якщо нещасний випадок стався на виробництві, для розслідування створюється комісія, яка визначається зі складанням актів Н-5 та Н-1 або акту НТ.

Нещасні випадки, в тому числі зі смертельними наслідками, пов'язані з вчиненням злочину, розслідуються слідчими органами.

Надання першої допомоги при ураженні електричним струмом:

- якщо потерпілий доторкнувся до струмоведучих частин, необхідно перш за все швидко звільнити його від дії електричного струму. Першою дією повинно бути швидке відключення тієї частини електроустановки, до якої доторкнувся потерпілий;
- якщо відключити достатньо швидко не можливо, необхідно прийняти заходи до відокремлення потерпілого від струмоведучих частин, до яких він доторкається;
- при цьому необхідно пам'ятати, що без належних заходів обережності доторкання до людини, яка знаходиться під струмом, небезпечно для життя;
- при відсутності свідомості, але збереженні дихання, потерпілого треба зручно покласти і по можливості рівніше, розстібнути одяг, забезпечити доступ свіжого повітря, дати понюхати нашатирний спирт, побризкати на потерпілого водою, а потім розтирати і зігрівати його тіло до приходу лікаря;
- якщо потерпілий не дихає, або дихає дуже погано (рідко, судорожно, схлипуючи) і дихання поступово погіршується, необхідно до приходу лікаря робити штучне дихання;
- ні в якому разі не слід закопувати потерпілого в землю, так як це не тільки даремно, але й шкідливо.

Для надання першої допомоги при пораненні необхідно розкрити індивідуальний пакет, накласти стерильний перев'язочний матеріал, що міститься у ньому на рану, а потім і зав'язати її бинтом.

Якщо індивідуального пакету якимсь чином не буде, то для перев'язки необхідно використати чисту (якщо можливо свіжовипрасувану) носову хустинку чи чисту полотняну ганчірку. На хустинку бажано накапати декілька капель настойки йоду, щоб одержати пляму розміром більше рани, після цього накласти цим місцем на рану.

Забороняється:

- промивати рану водою чи якими-небудь лікарськими розчинами, засипати порошками і прикривати мазями – все це перешкоджає за живлення і викликає тим самим наступне нагноєння рани;
- стирати з рани пісок, землю і т. ін., так як при цьому можна ще глибше їх втерти в рану, і таким чином, легше викликати її зараження;
- видаляти з рани згустки крові, так як цим можна викликати сильну кровотечу;
- замотувати рану ізоляційною стрічкою або накладати павутину, так як в останній нерідко бувають збудники стовбняка;

Для того щоб зупинити кровотечу, необхідно:

- підняти поранену кінцівку вгору;
- кровоточиву рану закрити перев'язочним матеріалом (із пакета), складеним у клубочок, придавити її зверху, не торкаючись самої рани, потримати на протязі 4-5 хвилин, потім не знімаючи накладеного матеріалу, поверх нього покласти кусок вати і забинтувати поранене місце (з деяким натиском);

- при сильній кровотечі, яку неможливо зупинити пов'язкою, застосовується здавлювання кровоносних судин, які живлять поранену область, при допомозі згинання кінцівок в суглобах, а також пальцями, джгутом або закруткою;

При переломах і вивихах кінцівок необхідно пошкоджену кінцівку укріпити шиною, фанерною пластинкою, палицею, картоном або іншим подібним предметом. Пошкоджену руку можна також підвісити за допомогою перев'язки або хустки до шиї і прибинтувати до тулуба.

При передбачуваному переломі черепа (несвідомий стан після удару голови, кровотеча з вух або роту) необхідно прикласти до голови холодний предмет (грілку з льодом або снігом, чи холодною водою) або зробити холодну примочку.

При підозрі перелому хребта необхідно потерпілого покласти на дошку, не підіймаючи його, чи повернути потерпілого на живіт обличчям униз, наглядаючи при цьому, щоб тулуб не перегинався з метою уникнення ушкодження спинного мозку.

При переломі ребер, ознакою якого є біль при диханні, кашлю, чханні, рухах, необхідно туго забинтувати груди чи стягнути їх рушником під час видиху.

При попаданні кислоти або лугу на шкіру, ушкоджені ділянки необхідно ретельно промити цівкою води на протязі 15-20 хвилин, після цього пошкоджену кислотою поверхню обмити 5%- ним розчином питної соди, а обпечену лугом 3% ним розчином борної кислоти або розчином оцтової кислоти.

При попаданні на слизову оболонку очей кислоти або лугу необхідно ретельно промити очі цівкою води протягом 15-20 хвилин, після цього промити 2% - ним розчином питної соди, а при ураженні очей лугом 2% - ним розчином борної кислоти.

При опіках порожнини рота лугом необхідно полоскати 3% ним розчином оцтової кислоти або 3% ним розчином борної кислоти, при опіках кислотою – 5% ним розчином питної соди.

При попаданні кислоти в дихальні шляхи необхідно дихати розпиленням за допомогою пульверизатора 10% ним розчином питної соди, при попаданні лугу – розпиленням 3% розчином оцтової кислоти.

При опіках вогнем, парою, гарячими предметами, ні в якому разі не можна відкривати бульбашки, які утворюються, та перев'язувати опіки бинтом.

При опіках першого ступеня (почервоніння) обпечене місце обробляють ватою, змоченою етиловим спиртом.

При опіках другого ступеня (пухирі) обпечене місце обробляють спиртом, 3% марганцевим розчином або 5% розчином таніну.

При опіках третього ступеня (зруйнування шкіряної тканини) накривають рану стерильною пов'язкою та викликають лікаря.

При попаданні сторонніх предметів під шкіру чи в очі вилучати можна лише в тому випадку, коли є впевнення, що це можна зробити легко і повністю;

Після видалення змастити місце поранення настояюю йоду, накласти пов'язку.

Сторонні предмети з очей краще всього вилучати промиванням струменем води, направляючи струмінь від зовнішнього кута ока (від скроні) до внутрішнього (до носа). Терти очі не слід.

Керівник служби охорони праці Узунова А.П.

УЗГОДЖЕНО:

Начальник юридичного відділу Овсяннікова Т.В.

Головний інженер М'якушко М.В.